BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 15 lipca 1952 r. Nr 28 Poz. 133 — 138

TREŚĆ:

133.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 206 z dnia 7 czerwca 1952 r.

(znak TE 3Oś-1-1)

w sprawie sposobu przeprowadzania racjonalizacji oświetlenia w zakładach przemysłowych.

W związku z postanowieniem § 3 uchwały Komitetu Postępu Technicznego z dnia 5 lutego 1951 r. „w sprawie racjonalizacji oświetlenia w zakładach przemysłowych" (Biuletyn PKPG Nr 5, poz. 44), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady przemysłowe, które będą przeprowadzać racjonalizację oświetlenia zgodnie z wymienioną na wstępie uchwałą Komitetu Postępu Technicznego zastosują się do postanowień instrukcji „O sposobie przeprowadzania racjonalizacji oświetlenia w zakładach przemysłowych", stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1952 r.

Załącznik

Instrukcja

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 206 z dnia 7 czerwca 1952 r.

INSTRUKCJA

o sposobie przeprowadzania racjonalizacji oświetlenia w zakładach przemysłowych.

§ 1.

Zagadnienie racjonalizacji oświetlenia.

1. Przez „racjonalizację oświetlenia" należy rozumieć wszelkie prace zmierzające do poprawienia jakości oświetlenia. Rozróżnia się racjonalizację małą i kapitalną.

2. Zakres racjonalizacji małej powinien być ustalony przez kierownictwa zakładu i powinna być ona przeprowadzona siłami zakładu. Wchodzą w ten zakres zmiany i ulepszenia w instalacji oświetleniowej jak np.:

1) zmniejszenie jaskrawości źródeł światła, przez zastosowanie właściwych osłon (kloszy, reflektorów),
2) podniesienie zbyt nisko umieszczonych źródeł światła, znajdujących się w polu widzenia pracownika i powodujących olśnienie,
3) zamiana opraw oświetleniowych o niewłaściwej konstrukcji powodującej olśnienie, (np. płaskie reflektorki do żarówek) na oprawy właściwe (np. reflektorki głębokie, osłaniające żarówkę),
4) przesunięcie opraw oświetleniowych do takiego położenia, aby światło odbite od gładkich, błyszczących powierzchni, znajdujących się w polu widzenia pracownika, nie powodowało olśnienia,
5) przesunięcie opraw oświetleniowych do takiego położenia, aby światło padające na powierzchnię pracy tworzyło właściwe cienie najkorzystniejsze dla danych warunków widzenia,
6) przesunięcie opraw oświetleniowych do takiego położenia, aby cienie tworzące się od ciała pracownika (rąk, głowy, tułowia) oraz od urządzeń znajdujących się w otoczeniu miejsca pracy nie padały na pole pracy i nie przeszkadzały w jej wykonywaniu,
7) wymiana żarówek lub lamp wyładowczych o zbyt małej mocy, nie zapewniającej dostatecznego poziomu natężenia oświetlenia, na większe, których moc wystarczyłaby do uzyskania natężenia oświetlenia przewidzianego normami dla danego rodzaju czynności; może to wymagać równoczesnej wymiany opraw oświetleniowych, których wielkość musi być dobrana do wielkości użytego źródła światła,
8) zainstalowanie dodatkowych opraw oświetlenia ogólnego, zapewniającego potrzebną jasność w całym pomieszczeniu w tych przypadkach, gdzie istnieje jedynie oświetlenie miejscowe (samych miejsc pracy),
9) rozdzielenie obwodów światła i siły w przypadkach, gdy zmienne obciążenie w obwodach siłowych powoduje znaczne chwilowe lub trwałe spadki napięć, wpływające na obniżenie natężenia oświetlenia w pomieszczeniu,
10) wymiana istniejących przewodów o zbyt małym przekroju, powodujących nadmierne spadki napięć, na przewody o większym przekroju, zapewniające spadek napięcia w dopuszczalnych granicach,
11) wymiana źródeł światła, dających niewłaściwą barwę światła dla danego rodzaju pracy (np. rozpoznawanie barw w farbiarni) na źródła światła o barwie odpowiedniej dla danej czynności.

3. Zakres racjonalizacji kapitalnej obejmuje czynności, których wykonanie przekracza możliwości kierownictwa zakładu, które zatem powinny być zlecone do przeprowadzenia odpowiednim organom fachowym zajmującym się racjonalizacją oświetlenia, zaś obowiązki zakładu ograniczają się w tym przypadku do prac wymienionych w § 2 i 5 niniejszej instrukcji.

§ 2.

Zespół roboczy powołany do przeprowadzenia racjonalizacji oświetlenia.

1. Kierownik zakładu wyznaczy spośród personelu techniczno-inżynieryjnego zespół zwany w dalszym ciągu Zespołem Roboczym, który przeprowadzi racjonalizację oświetlenia w zakładzie.

2. Do zadań Zespołu Roboczego należy w szczególności:

1) zaznajomienie się w miarę możliwości z literaturą fachową, dotyczącą oświetlenia elektrycznego oraz z obowiązującymi przepisami i normami z tej dziedziny, a w szczególności z „podstawami oceny jakości oświetlenia oraz wytycznymi jego poprawy i konserwacji", wydanymi przez Zakład Techniki Świetlnej Instytutu Elektrotechniki Warszawa, (załącznik do niniejszej instrukcji),
2) przeprowadzenie inwentaryzacji urządzeń oświetleniowych zakładu i wykonanie planów inwentaryzacyjnych tych urządzeń,
3) wykonywanie pomiarów oświetleniowych i pomiarów napięcia w urządzeniu oświetleniowym,
4) przeprowadzenie oceny jakości istniejących w zakładzie urządzeń oświetleniowych,
5) wykonywanie planów i kosztorysów oraz harmonogramów prac racjonalizacyjnych,
6) sporządzanie zestawienia zapotrzebowania materiałowego dla przeprowadzenia racjonalizacji urządzeń oświetleniowych w poszczególnych etapach tej racjonalizacji,
7) sporządzanie harmonogramu dostaw materiałowych na podstawie potwierdzeń udzielanych zamówień,
8) czuwanie nad terminami dostaw materiałów,
9) wykonanie i nadzór techniczny nad wykonaniem przeróbek i uzupełnień w urządzeniu oświetleniowym, w zakresie racjonalizacji małej,
10) współpraca z organami fachowymi, przeprowadzającymi racjonalizację kapitalną,
11) składanie dyrekcji zakładu pisemnych sprawozdań z przebiegu prac racjonalizacyjnych oświetlenia.

§ 3.

Prace przygotowawcze do przeprowadzenia racjonalizacji oświetlenia.

1. Do zakresu prac przygotowawczych do przeprowadzenia racjonalizacji oświetlenia należy: sporządzenie inwentaryzacji urządzeń oświetleniowych, ocena jakości urządzeń oświetleniowych, sporządzenie wniosków racjonalizacyjnych dla kierownictwa zakładu.

2. Sporządzenie inwentaryzacji istniejących w zakładzie urządzeń oświetleniowych powinno obejmować:

1) wykonanie planów pomieszczeń zakładu w skali 1 : 100 z oznaczeniem urządzeń produkcyjnych i miejsc pracy oraz rozmieszczeniem punktów świetlnych i sieci zasilającej, z podaniem przekroju przewodów,
2) oznaczenie przy każdym punkcie świetlnym typu oprawy, rodzaju i wielkości źródła światła (moc, typ),
3) oznaczenie na planie natężeń oświetlenia umieszczonych w poszczególnych miejscach pracy w pomieszczeniach zakładu; w razie braku luksomierza można zakreskować na planie te części płaszczyzny pracy, które na podstawie oględzin uznane zostały jako niedostatecznie oświetlone,
4) oznaczenie na planie miejsc, w których występują zjawiska nadmiernego olśnienia, wadliwych cieni itp.

3. Ocenę jakości urządzeń oświetleniowych należy przeprowadzić w myśl wskazań zawartych w załączniku do niniejszej instrukcji; ocenę należy przeprowadzić oddzielnie dla każdego pomieszczenia, biorąc pod uwagę wszystkie wymagania, stawiane dobremu oświetleniu.

4. Wnioski dla kierownictwa zakładu powinny być sporządzone na podstawie inwentaryzacji (ust. 2) oraz na zasadzie oceny jakości urządzeń (ust. 3) i przedstawione w celu uzyskania decyzji, czy racjonalizacja ma być przeprowadzona jako racjonalizacja mała czy też jako racjonalizacjo kapitalna.

§ 4.

Przeprowadzenie racjonalizacji małej.

1. W przypadku decyzji kierownika zakładu przeprowadzenia we własnym zakresie racjonalizacji małej, Zespół Roboczy powinien niezwłocznie przystąpić do ustalenia programu prac racjonalizacyjnych.

2. Program prac powinien być oparty na wynikach prac inwentaryzacyjnych oraz na wynikach oceny istniejącego urządzenia oświetleniowego i powinien zawierać:

1) zestawienie pomieszczeń i miejsc pracy, wymagających poprawy oświetlenia,
2) opis zakresu poprawienia oświetlenia w każdym poszczególnym pomieszczeniu,
3) plan rozmieszczenia poprawionych, bądź nowozainstalowanych punktów świetlnych (plan ten może być wykonany na planach sporządzonych w związku z inwentaryzacją urządzeń),
4) wyszczególnienie na planie proponowanych typów opraw oraz wielkości i rodzajów źródeł światła,
5) zestawienie i szacunkowe określenie kosztów proponowanych zmian w urządzeniu oświetleniowym (koszt materiału i robocizny),
6) orientacyjny terminarz robót.

3. Program należy przedstawić kierownictwu zakładu do zatwierdzenia. Po zatwierdzeniu, program powinien być natychmiast realizowany. Kierownictwo zakładu określa kolejność prac oraz przybliżony terminarz robót.

4. Na podstawie zatwierdzonego programu prac należy sporządzić szczegółowy plan zaopatrzenia materiałowego oraz określić zakres pokrycia zapotrzebowania przez posiadany w magazynach zakładu sprzęt oświetleniowy i instalacyjny. Na resztę, nie pokrytą zapasami magazynowymi, należy udzielić zamówień właściwym centralom handlowym.

5. Po otrzymaniu z central handlowych terminów dostaw na zamówiony sprzęt należy sporządzić szczegółowy harmonogram prac racjonalizacyjnych z uwzględnieniem:

1) hierarchii potrzeb zakładu,
2) stojących do dyspozycji sił wykonawczych,
3) kolejności dostaw sprzętu.

6. Racjonalizację należy przeprowadzić o ile możności bez przerw w normalnej pracy zakładu. W czasie wykonywania prac należy kontrolować, czy przyjęte w programie prac zmiany i ulepszenia urządzenia oświetleniowego dają rzeczywiście spodziewane wyniki. Wskazane jest dokonywanie próbnych zmian i ulepszeń najpierw w małej skali (np. w jednej części racjonalizowanego pomieszczenia) w celu praktycznego znalezienia tą drogą najwłaściwszego rozwiązania.

7. W miarę wykonywania prac racjonalizacyjnych w urządzeniach oświetleniowych, należy przeprowadzić ich kontrolę, sprawdzać czy zamierzone cele zostały osiągnięte, zasięgać opinii pracowników zatrudnionych w danym pomieszczeniu, co do wygody i łatwości spostrzegania przy poprawionym oświetleniu, zdobywając w ten sposób doświadczenie do wykonywania dalszych prac racjonalizacyjnych.

Z przeprowadzonych prac oraz ich wyników należy składać kierownictwu zakładu okresowe sprawozdania.

§ 5.

Przeprowadzenie racjonalizacji kapitalnej.

1. W przypadku uzyskania decyzji dyrekcji zakładu przeprowadzenia racjonalizacji kapitalnej należy przystąpić niezwłocznie do opracowania założeń do projektu racjonalizacji.

2. Założenia powinny zawierać w szczególności:

1) plany pomieszczeń zakładu (1 : 100) z podaniem stanowiska pracy, okien, świetlików itp.,
2) rodzaj wykonywanej pracy, wielkość rozróżnianych przy pracy szczegółów, rodzaj i barwę powierzchni przedmiotów i tła znajdujących się w polu wzrokowym pracownika,
3) ilość zmian na dobę oraz godziny rozpoczęcia i ukończenia pracy każdej zmiany (w lecie i w zimie),

4) charakterystykę warunków pracy (kurz, wilgoć, niebezpieczeństwo wybuchów, ognia, nieszczęśliwych wypadków, nasilenie transportu, rodzaj transportu itp.),
5) wymagania specjalne, stawiane urządzeniom oświetleniowym (np. co do barwy światła, kierunku padania światła itp),
6) uwagi dotyczące najistotniejszych wad w istniejącym urządzeniu oświetleniowym,
7) ogólne wytyczne co do wykonania urządzenia oświetleniowego, z uwagi na ciągłość pracy w zakładzie (np. godziny, okresy, w których można wykonywać prace racjonalizacyjne).

3. Po zatwierdzeniu założeń do projektu racjonalizacji urządzeń oświetleniowych dyrekcja zakładu zleca wykonanie projektu technicznego kapitalnej racjonalizacji właściwemu biuru projektów. Na podstawie opracowanego przez to biuro projektu technicznego i kosztorysu kierownictwo zakładu zleca wykonanie prac kapitalnej racjonalizacji urządzeń oświetleniowych właściwemu przedsiębiorstwu w normalnej drodze działalności inwestycyjnej zakładu pracy.

4. Zespół Roboczy powinien współpracować z biurem projektowym przy opracowaniu projektu technicznego, kosztorysu i harmonogramu prac oraz z przedsiębiorstwem wykonawczym przy realizacji inwestycji, składając dyrekcji zakładu okresowe sprawozdania z przebiegu akcji racjonalizacyjnej.

134.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 200 z dnia 30 czerwca 1952 r.

(znak HA 4B—01d—107)

w sprawie zaopatrzenia w ziemniaki na okres jesienno-zimowy 1952—1953 r.

W celu należytego i sprawnego zaopatrzenia ludności w ziemniaki na okres jesienno-zimowy 1952—1953 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla ustalenia zaopatrzenia w ziemniaki z dostaw jesiennych 1952 roku ministrowie wszystkich resortów, z wyjątkiem Ministra Obrony Narodowej i Ministra Bezpieczeństwa Publicznego, polecą podległym sobie zakładom pracy, położonym w miejscowościach wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, złożenie zbiorczych zapotrzebowań swych pracowników na ziemniaki jadalne do najbliższej Spółdzielni Spożywców w terminie do dnia 20 lipca 1952 r. według wzoru, stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Zapotrzebowania złożone przez zakłady pracy i podpisane przez zamawiających pracowników są zobowiązaniem odbioru.

§ 2. 1. W miejscowościach nie wymienionych w załączniku nr 1, zaopatrzenie pracowników w ziemniaki odbywać się będzie w drodze bezpośrednich zamówień w najbliższej Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" lub w drodze zakupów od producentów rolnych na targowiskach.

2. W razie jednak uzasadnionej potrzeby zakłady pracy mogą również i w miejscowościach nie objętych załącznikiem nr 1 składać zamówienia na ziemniaki do Spółdzielni Spożywców w terminie do dnia 20 lipca 1952 r. w trybie określonym w § 1.

§ 3. Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji i Minister Handlu Wewnętrznego zapewnią do dnia 5 listopada 1952 r. zaopatrzenie w ziemniaki indywidualnych konsumentów według zgłoszonych do Spółdzielni Spożywców zamówień.

§ 4. Warunki sprzedaży ziemniaków na raty określi odrębne zarządzenie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 6 lipca 1952 r.

2 załączniki

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 200 z dnia 30 czerwca 1952 r.

Wykaz miejscowości

w których zakłady pracy powinny składać zapotrzebowania na ziemniaki dla swoich pracowników.

woj. białostockie — m. Białystok, m. Hajnówka, m. Łapy,
„ bydgoskie — m. Bydgoszcz, m. Toruń, m. Grudziądz, m. Inowrocław, m. Włocławek,
„ gdańskie — m. Gdańsk, m. Sopot, m. Gdynia, m. Elbląg, m. Starogard, m. Tczew,
„ katowickie — całe województwo,
„ krakowskie — pow. Kraków, m. Kraków, i Nowa Huta, pow. Chrzanów, pow. Biała, pow. Nowy Targ, pow. Nowy Sącz, pow. Wadowice, m. Tarnów, m. Żywiec, m. Olkusz,
„ lubelskie — m. Lublin,
„ olsztyńskie — m. Olsztyn,
„ poznańskie — m. Poznań, m. Kalisz, pow. Kalisz, m. Gniezno,
„ rzeszowskie — m. Rzeszów, m. Mielec, pow. Nisko, pow. Sanok, pow. Jasło, pow. Gorlice, pow. Krosno, pow. Przemyśl,
„ szczecińskie — m. Szczecin, m. Słupsk, m. Białogard, pow. Wolin, m. Kamień,
„ koszalińskie — m. Koszalin,
„ warszawskie — m. Warszawa, pow. Błonie, pow. Pruszków, pow. miejsko-uzdrowiskowy Otwock,
„ wrocławskie — pow. Dzierżoniów, pow. Kamienna Góra, pow. Kłodzko, pow. Bystrzyca, pow. Wrocław, m. Wrocław, pow. Wałbrzych, pow. Jelenia Góra,
„ kieleckie — m. Kielce, m. Radom, m. Starachowice, m. Ostrowiec, m. Skarżysko Kamienna,
„ łódzkie — m. Łódź, m. Zgierz, m. Pabianice, m. Ozorków, m. Radomsko, m. Piotrków,
„ opolskie — m. Opole,
„ zielonogórskie — m. Zielona Góra.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 200 z dnia 30 czerwca 1952 r.

Nazwa Zakładu pracy
i dokładny adres

nr tel. . . . .

Do
Spółdzielni Spożywców
Dział
Obrotów Towarowych
w . . . .

Zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 200 z dnia 30 czerwca 1952 r. przesyłamy zamówienie naszych pracowników na następujące ilości ziemniaków jadalnych.

L.p.	Nazwisko i imię	Miejsce z którego chciałby odebrać ziemniaki (bocznica kolejowa, dzielnica miasta, sklep itp.)	Żądany termin odbioru	Ilość ziemniaków	Podpis zamawiającego	Potwierdzenie odbioru

Pracownicy wymienieni na wykazie zobowiązali się do terminowego odbioru zamówionych ziemniaków oraz uregulowania całkowitej należności przypadającej za ziemniaki na rzecz Spółdzielni Spożywców . . . . za naszym pośrednictwem.

Pieczęć Zakładu pracy

Podpis

135.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 202 z dnia 1 lipca 1952 r.
(znak DW 2B—01a—77)

w sprawie opracowania projektu terenowego planu drobnej wytwórczości na 1953 rok.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 roku w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U.R.P. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r., Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki drobnej wytwórczości objęte planem terenowym, podległe Ministrowi Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, sporządzać będą projekty planu drobnej wytwórczości na 1953 rok wg zasad oraz w trybie i terminach ustalonych w instrukcji nr 87a, stanowiącej załącznik do zarządzenia. Załącznik ten wydany zostanie odrębnie drukiem.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

136.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 204 z dnia 3 lipca 1952 r.
(znak ZA 5A—02)

zmieniające wytyczne w sprawie udzielania urlopów egzaminacyjnych pracownikom przedsiębiorstw i zakładów gospodarki uspołecznionej.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 marca 1950 r. — Wytyczne w sprawie udzielania urlopów egzaminacyjnych pracownikom przedsiębiorstw i zakładów gospodarki uspołecznionej, uczęszczającym do szkół podstawowych, liceów ogólnokształcących i zawodowych oraz do szkół wyższych zawodowych i akademickich (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 88) — skreśla się punkt dziesiąty.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje z dniem 1 września 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

137.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 211 z dnia 4 lipca 1952 r.
(znak BU-3-45-9)

w sprawie sporządzania projektów planów rozdziału robót budowlano-montażowych, wstępnego zlecania tych robót oraz sporządzania projektów planów przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1953.

§ 1. Inwestorzy i jednostki planujące kapitalne remonty budowlano-montażowe przy sporządzaniu projektów planów rozdziału robót budowlano-montażowych i wstępnym zleceniu tych robót przedsiębiorstwom budowlano-montażowym oraz przedsiębiorstwa budowlano-montażowe przy sporządzaniu projektów planów i stanowiących ich część składową — projektów programów wykonawstwa i programów produkcji budowlano-montażowej na rok 1953 powinny stosować zasady i tryb ustalony w instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 24a o trybie wstępnego zlecania robót i o sporządzaniu projektów programów produkcji budowlano-motażowej oraz projektów planów wskaźnikowych na rok 1952 z uwzględnieniem zmian zawartych w instrukcji nr 24b, wydanej w formie odrębnej broszury.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 4 lipca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

138.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 210 z dnia 5 lipca 1952 r.
(znak ZA IB-02-6)

w sprawie udzielania urlopów uczestnikom Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej.

W celu umożliwienia pracownikom uspołecznionych zakładów pracy wzięcia udziału w zlocie Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej, po porozumieniu z Komitetem Organizacyjnym Zlotu, zarządza się, co następuje:

§ 1. Uspołecznione zakłady pracy udzielą płatnych urlopów okolicznościowych pracownikom, biorącym udział w Zlocie Młodych Przedowników — Budowniczych Polski Ludowej.

§ 2. Urlopy okolicznościowe udzielone będą na podstawie imiennych list zgłoszonych przez zarządy powiatowe (miejskie, dzielnicowe) Związku Młodzieży Polskiej (ZMP):

a) dla uczestników z m. st. Warszawy na okres od 20 do 22 lipca 1952 r.,
b) dla uczestników z tych miejscowości, z których pociągi do Warszawy odchodzą przed godziną 19.00, a przychodzą z Warszawy po godzinie 4.00, — na okres od 19 do 23 lipca 1952 r.,
c) dla uczestników z tych miejscowości, z których pociągi do Warszawy odchodzą po godzinie 19.00, a przychodzą z Warszawy przed godziną 4.00, — na okres od 20 do 22 lipca 1952 r.

§ 3. Zakłady pracy obowiązane są do udzielenia pomocy pracownikom — uczestnikom Zlotu w dojeździe do najbliższej stacji kolejowej.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa. Pl. Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: Kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.
Od dnia 16 maja 1952 r. zamówienia i wpłaty na prenumeratę pisma przyjmować będą tylko urzędy pocztowe oraz listonosze wiejscy i miejscy. W związku z tym bezpośrednich zamówień i wpłat na prenumeratę do PPK „Ruch" kierować nie należy.

Zamówienie CP1-P/C-316/52 z dnia 11.VII.52 r., podpisano do druku dnia 15.VII.52 r., druk ukończono 16.VII.1952 r. Nakład 17.400 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.
Cena numeru 1 zł 80 gr. Zam. 2727. Druk. „Dom Słowa Polskiego". Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 3-B-22711